

δελτίο τύπου

Τίτλος:

Η ηπιτοϊκή Γιουγκοσλαβία και η μεταπολιτευτική Ελλάδα του Καραμανλή (1974-1979)

Έγγραφα από τα γιουγκοσλαβικά αρχεία

Έρευνα, εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια:

Σπυρίδων Σφέτας

Κατηγορία:

Ιστορία

ISBN:

978-960-12-2075-8

Διάσταση:

17x24 εκ. (μαλακό εξώφυλλο)

Αριθμός σελίδων:

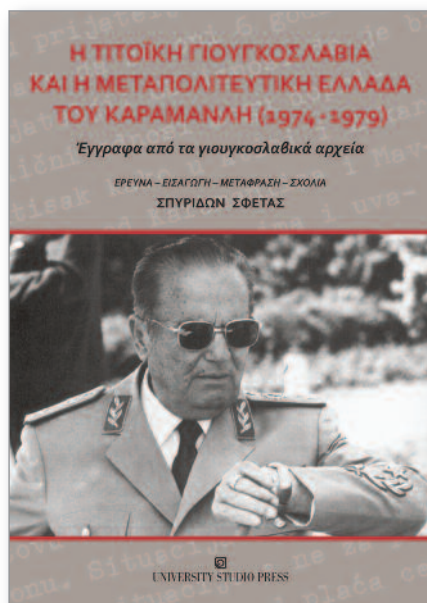
300

Έτος έκδοσης:

2012

Τιμή με Φ.Π.Α.:

€ 18,00

Μετά την αποκατάσταση της Δημοκρατίας στην Ελλάδα, βασικός άξονας της βαλκανικής πολιτικής του Καραμανλή ήταν η υπέρβαση της στασιμότητας που είχε επέλθει στις ελληνογιουγκοσλαβικές σχέσεις, καθώς η Αθήνα αναζητούσε ερείσματα στα Βαλκάνια λόγω της ελληνοτουρκικής κρίσης. Ως αδέσμευτη χώρα η Γιουγκοσλαβία επέδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την Κύπρο, μετά τη δεύτερη τουρκική εισβολή. Έτσι, η Γιουγκοσλαβία ανέλαβε πρωτοβουλία για το Κυπριακό εντός των Αδεσμεύτων και διαμεσολαβητικό ρόλο για την αποκλιμάκωση της ελληνοτουρκικής κρίσης. Τα εκκρεμή διμερή ζητήματα, όπως η γιουγκοσλαβική ζώνη στη Θεσσαλονίκη, η αξιοποίηση των υδάτων του Αξιού, η υπογραφή μορφωτικής συμφωνίας και προξενικής σύμβασης, η κατάργηση του συστήματος κλήριγκ στις εμπορικές συναλλαγές κ.ά., διευθετήθηκαν σύντομα. Το 1976 υπήρξε ελληνογιουγκοσλαβική συμφωνία που προέβλεπε γιουγκοσλαβική (διπλωματική και στρατιωτική) βοήθεια προς την Ελλάδα σε περίπτωση ελληνοτουρκικού πολέμου, και ελληνική στήριξη της Γιουγκοσλαβίας σε περίπτωση εισβολής του Συμφώνου της Βαρσοβίας στη χώρα, μετά τον θάνατο του Τίτο. Στα δημοσιευμένα και σχολιασμένα έγγραφα από το αρχείο του Τίτο διαφαίνεται η γιουγκοσλαβική στάση στο Κυπριακό, στα ελληνοτουρκικά και σε διεθνή ζητήματα, όπως και όλη η διαδικασία εξομάλυνσης των ελληνογιουγκοσλαβικών σχέσεων. Το εύκρατο κλίμα που μετά τη μεταπολίτευση εγκαινιάστηκε στις ελληνογιουγκοσλαβικές σχέσεις ήταν επίτευγμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Η σθεναρή υποστήριξη βασικών ελληνικών θέσεων για τη λύση του Κυπριακού από το Βελιγράδι ενίσχυε τη διαπραγματευτική θέση της Ελλάδας, άσχετα από τα πρακτικά αποτελέσματα. Το Μακεδονικό εμφιλοχωρούσε στις ελληνογιουγκοσλαβικές συνομιλίες υψηλού επιπέδου, αλλά περισσότερο ως ζήτημα ακαδημαϊκού χαρακτήρα. Η Ελλάδα παρέμενε αμετακίνητη στις θέσεις της, δεν αναγνώριζε μακεδονική μειονότητα και δεν επέτρεψε τη μαζική επιστροφή των Σλαβομακεδόνων προσφύγων.

Ο **Σπυρίδων Σφέτας** διδάσκει νεότερη και σύγχρονη βαλκανική ιστορία ως Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.